

lige service ikke er steget proportionalt med udgifterne, måske tværtimod. I Danmark betaler vi fortsat skat til 1. klasse, men modtager ofte en 3. klasses service, og den høje skat kombineret med et dårligt serviceniveau betyder uindfrie forventninger hos borgerne. Den udvikling skal ændres.

I Venstre ønsker vi en modernisering af den offentlige sektor. I Venstre vil vi søge nye mål for det danske velfærdssamfund. Vi vil give borgerne øget valgfrihed af offentlig service, for ved at give borgerne valgmuligheder vil man styrke kvaliteten af den offentlige service. Vi ved jo, at borgerne selv ønsker at vælge og tilrettelægge hverdagen ud fra personlige og individuelle ønsker og krav. Tiden er ganske enkelt løbet fra de ensrettede socialdemokratiske løsningsmodeller. Folk ønsker valgfrihed.

Gennem udbud og udlicitering vil vi skabe konkurrence i den offentlige sektor, en konkurrence, der skal sikre en bedre kvalitet i de offentlige serviceydelser. Gennem udbud og udlicitering vil vi sikre, at skattekronerne anvendes bedst muligt og mest effektivt og dermed sikrer mest mulig service for pengene.

Under overskriften »Velfærd og valgfrihed« vil vi i Venstre sætte nye mål for det danske velfærdssamfund. De syge skal behandles, de skal ikke på venteliste, og derfor skal patienterne have frihed til selv at vælge hospital, også et privathospital. Det skal ikke være pengepungen, der afgør, om man kan behandles frem for at havne på en venteliste. Også de ældre skal have en ordentlig pleje, og derfor skal vi give dem frihed til selv at vælge hjemmehjælp og plejehjem.

Børnene skal have den tryggest mulige opvækst, og derfor vil vi give familierne større frihed til selv at tilrettelægge familieliv og arbejdsliv. Familierne skal have frihed til selv at vælge børnepasning, børnene skal lære noget i skolen, og i det hele taget skal Danmark i front, når det gælder uddannelse, forskning og viden. Vi skal styrke det faglige niveau i hele uddannelsessystemet, og især skal en styrkelse af de faglige færdigheder i folkeskolen have høj prioritet. Vi vil ikke acceptere, at danske skoleelever ikke ligger i top, når vi sammenligner med andre lande, og derfor har Venstre under de igangværende forhandlinger om folkeskolen netop lagt stor vægt på, at de faglige færdigheder i folkeskolen styrkes ved bl.a. at øge time-tallet i dansk og matematik.

Det skal være attraktivt at oprette og drive selvstændig virksomhed, og derfor vil vi have en gennemgribende regelforenklung og afbureaukratisering af det danske samfund. Det administrative bøvl, som virksomhederne stadig må slås med, skal begrænses.

Folkeafstemningen den 28. september om dansk deltagelse i den fælles valuta euroen er absolut den vigtigste beslutning, der træffes i denne samling. I Venstre har vi længe presset på for en afvikling af det danske forbehold over for den fælles valuta, for i Venstre er vi ikke i tvivl om, at det vil være til stor fordel for hele det danske samfund at være med, såvel politisk som økonomisk. Vi mener bestemt, der er en række økonomiske og praktiske fordele ved at deltage i euroen, men det vigtigste argument er politisk: Er vi med i Europa, eller er vi ikke med? Vi ønsker at være med, hvor de beslutninger, som Danmark under alle omstændigheder må indrette sig efter, træffes.

Et ja den 28. september betyder, at Danmarks Nationalbank kommer med ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet. Et nej betyder derimod, at Danmark fortsat skal sidde ude i venteværelset og afvente, hvad de andre lande beslutter, og når de så har truffet deres beslutninger, og døren går op, kan Danmark blot indrette sig efter dem.

Afstemningen den 28. september handler altså om Danmarks politiske indflydelse på udviklingen i Europa. Et ja til euroen vil sikre Danmark en plads ved det bord, hvor beslutningerne træffes, hvorimod et nej til euroen vil placere Danmark på et sidespor og gøre Danmark til et B-medlem af EU, men det ønsker Venstre ikke. Derimod er vi i Venstre glade for, at statsministeren ikke vil rokke ved den fastkurspolitik, vi fastlagde under den borgerlige regering for mere end 17 år siden. Det er vi meget tilfredse med.

Her og nu gælder det naturligvis afstemningen om afskaffelsen af forbeholdet over for den fælles valuta, men i Venstre er vi meget opmærksomme på den udvikling, der i øvrigt sker, ikke mindst vedrørende det europæiske forsvarssamarbejde. Udviklingen har vist, at det er NATO, der fortsat vil udgøre hovedfundamentet for Europas militære sikkerhed, men samtidig er EU på vej til at udvikle et fælles krestyringsinstrument, der skal kunne reagere hurtigere på kriser i EU's nærrområde. I Venstre finder vi det absurd, at Danmark fremover ikke